

РЕШЕНИЕ

№ 14370

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2126** по описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на председателя на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/ срещу Решение № 101/09.01.2025 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 380/2024 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 147 състав, с което е отменено Наказателно постановление № КПК-НП-56/29.04.2024 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията (КПК).

С посоченото НП на Б. М. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 600 лв. на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК, за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. Изложени са аргументи, че лицето попада в обхвата на чл. 6, т. 5 от КПК, поради което за него е било налице задължение за подаване на декларация за имущество и интереси по чл. 52, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт А., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат К., която оспорва касационната

жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 18.01.2024 г. в КПК е направена проверка на получените и вписани декларации за имущество и интереси на задължените по ЗПК лица.

Установено е, че Б. П. не е подал декларация за имущество и интереси по чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, в качеството му на задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 51 от КПК като член на съвета на директорите на УМБАЛ „Царица Йоанна-Исул“ ЕАД.

Съставен е АУАН № КПК-АУАН-ПР-258/30.01.2024 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че санкционираното лице не попада в обхвата на лицата по чл. 6, л. 1, т. 51 от ЗПК, поради което незаконосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 20.01.2025 г. Касационната жалба е подадена по пощата на 30.01.2025 г. (вх. № 35306), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Според чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, лицата, заемащи публични длъжности, подават декларация за имущество и интереси. Съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК, декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност. Според чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК, лица, заемащи публични длъжности са представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала.

Както правилно е приел СРС в решението си, наказаното лице не представител на държавата или общините, поради което не попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК.

Към момента на влизане в сила на ЗПК – 06.10.2023 г., Б. П. е заемал длъжността член на съвета на директорите на УМБАЛ „Царица Йоанна-Исул“ ЕАД. Видно от събраните в административнонаказателното производство доказателства, същия е независим член на съвета на директорите.

Не е спорно, че УМБАЛ „Царица Йоанна – Исул“ ЕАД е публично предприятие по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за публичните предприятия. Съгласно чл. 23, ал. 3 от Закона за публичните предприятия (ЗПП), не са независими членове представителите на държавата в органите на управление и контрол. Буквалното тълкуване на тази разпоредба налага извода, че Б. П. не е представител на държавата в органите на управление и контрол, поради което не попада в обхвата на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК и за него не е било налице задължение за подаване на декларация за имущество и интереси по чл. чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Както правилно е приел и СРС в решението си, административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана неправилно, тъй като същото не може да бъде субект на нарушението по чл. 52, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Основателно е направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, когато административното наказание е „глоба“ или „имуществена санкция“, минималният размер на адвокатското възнаграждение се определя по реда на чл. 7, ал. 2 от същата наредба върху стойността на наложената „глоба“ или „имуществена санкция“. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, минималният размер на адвокатското възнаграждение в случая е 460 лв. Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие, заплатеното адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция е 1 200 лв., поради което същото следва да бъде намалено предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото до законоустановения минимум от 460 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 101/09.01.2025 г., постановено по нахд № 380/2024 г. на СРС, НО, 147 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на Б. М. П. с ЕГН , с адрес: [населено място], [улица], ет. 7, ап. 26, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 460 лв. /четиристотин и шестдесет/, представляваща адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.